

Perspectives 2018

Aquest mes, com és habitual cada desembre, dediquem el Dossier de l'*Informe Mensual* a les perspectives de l'any vinent.

Fa 12 mesos, aquest editorial subratllava la importància de la política de cara a les perspectives econòmiques del 2017. Parlàvem del president Trump, de les eleccions franceses i alemanyes, del *brexit* i de la situació política a Espanya.

Un any més tard, la recuperació de l'economia global i de la zona de l'euro ha guanyat força –més, fins i tot, del que pre-
vèiem–, però la política continua estant en el focus d'atenció.

Per descomptat, en el cas d'Espanya, continuen sent vàlides les paraules que utilitzàvem l'any passat: les grans reformes requereixen dialogar i aconseguir equilibris acceptables per a una gran majoria de la població i cal que ofereixin estabilitat i certesa.

Als EUA, l'Administració Trump ha demostrat un cert pragmatisme i és a punt d'aconseguir l'aprovació d'una reforma fiscal que podem considerar globalment positiva, tot i que ens continuen preocupant els tics proteccionistes.

A Europa, les eleccions franceses i alemanyes van donar suport a opcions europeistes, però encara no és clar si l'eix franco-alemany està disposat a liderar les reformes que necessita la zona de l'euro per reforçar la integritat de la unió monetària. En aquest sentit, una nova *grosse koalition* a Alemanya –que es podria concretar en les properes setmanes– seria una notícia excel·lent. D'altra banda, les eleccions italianes, molt properes, també tornaran a ser un nou test per a l'alça dels populismes i de l'euroescepticisme.

Pel que fa al *brexit*, ja anticipàvem un procés extremadament complex, i s'ha confirmat que teníem raó. De tota manera, mantenim l'optimisme sobre la possibilitat que s'estableixi un període de transició que atorgui més temps per finalitzar les negociacions i sobre un acord final que no penalitzi gaire la lliure circulació de persones i de capitals. Això sí, el risc d'un no acord és significatiu, i el dany que causaria, principalment a l'economia britànica, seria enorme. Cada dia que passa es fa més evident l'error que va representar la celebració del referèndum sobre el *brexit*, en què una gran part de l'electorat no sabia a favor de què votava (només en contra de què ho feia).

En definitiva, la política torna a plantejar importants reptes de cara al 2018. Superar-los serà clau per poder gestionar amb èxit els veritables grans desafiaments d'aquesta era: l'impacte del canvi tecnològic i la necessitat d'un model de creixement més inclusiu, l'envelliment de la població i els seus efectes sobre els sistemes de pensions i sobre el conjunt de les finances públiques, i el canvi climàtic, un repte que posa a prova com cap altre la capacitat de cooperar internacionalment per assolir un bé comú. Aquests, i no la política, són els temes que ens agradaria tractar en l'editorial del desembre de l'any vinent.

Per acabar, només em queda desitjar-los unes bones festes i un pròsper 2018. Que la política acompanyi.

Enric Fernández
Economista en cap
30 de novembre de 2017